

תיאטרון
באר-שבע

דונה פלור

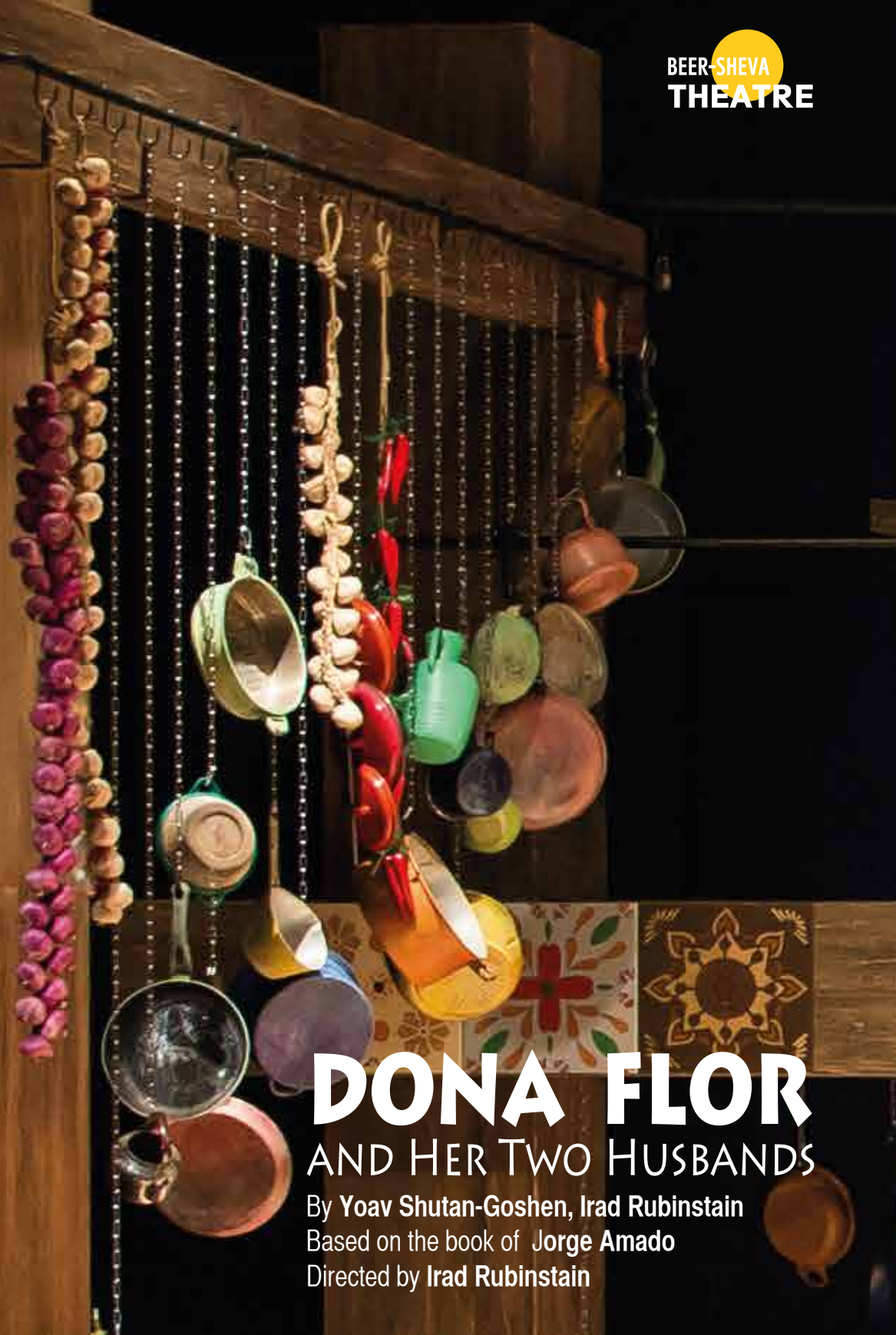
נשואה לשניים

מאת: | יואב שוטן
עירד רובינשטיין

על-פי | ז'ורז' אמאדו
ספרו של

בימוי: | עירד רובינשטיין

BEER-SHEVA
THEATRE

DONA FLOR

AND HER TWO HUSBANDS

By Yoav Shutan-Goshen, Irad Rubinstain

Based on the book of Jorge Amado

Directed by Irad Rubinstain

מאת יואב שוטן ועירד רובינשטיין | בימוי עירד רובינשטיין
על פי ספרו של ז'ורז' אמאדו
תפאורה סבטלנה ברגר | תלבושות אורן דר | תאורה זיו וולושין
מוסיקה רוני ירקוני ויצחקי פרנקו | תנועה עמית זמיר
הדרכת תיפוף יערה ברבש

שחקנים
אור אדרי - מיראנדו, חדרן, מוכר פפאיה
רוני אסף - ואדיניו
ענבר דנון - דונה נורמה, אינס חברתה של מגנוליה
אווילין הגואל - רוזילדה, מנשות העיר
אורן כהן/רון ביטרמן - גודפרידו המשורר, ז'זה סאמפאיו, מאנשי העיר
תמר לוין - דונה דינורה, מנשות העיר
תמר מלאכי - רולטה, מנשות העיר
אדוה עדני - דיוניזיה, דונה ויטוריה, מנשות העיר
בן צ'רי - מנהל הקזינו
מולי שולמן - ד"ר תאודורו
מירב שירום - דונה פלור
מעין תורג'מן - גבריאלה הבנקאית, מגנוליה הטורפת

הצגה ראשונה: 11/11/2017 | משך ההצגה: שעה וארבעים דקות (ללא הפסקה)
תודות -
ליורם לוינשטיין, לילך סגל ולקאסט הצגת הסטודיו של יורם לוינשטיין
ההצגה מוקדשת לזכרה של חן בראל ז"ל.

העל-טבעי הוא הדבר הטבעי ביותר

חזרתו של ואדיניו מעולם המתים עשויה להיראות במבט ראשון כפנטזיה, פאגניזם זול או לעג לאמונותיהם של פשוטי העם. אחרים אולי יאמרו עמדה סלחנית יותר, ויסתפקו בזיהוי הסיפור כחלק מהריאליזם המאגי, אותו ז'אנר ספרותי המשלב בין מציאות לדמיון. אלא שאמאדו עצמו כנראה היה טוען אחרת. מבחינתו אין מדובר במעשה כשפים כלל, אלא באמת מוחלטת. לדידו, העיר באהייה היא "מקום שמעשי כשפים מתרחשים בו בלי הרף ולא מדהימים איש." גם גבריאל גרסייה מארקס, נציגו המובהק של הריאליזם המאגי (אשר שנה לאחר "דונה פלור ושני בעליה" פירסם את ספרו הנודע "מאה שנים של בדידות"), התנגד למונח "ריאליזם מאגי". מספרים שנהג לומר כי ספריו אינם "ריאליזם מאגי", אלא פשוט ריאליזם, מציאות. לטענתו, מי שיסתובב בכפרי קולומביה וישוחח עם התושבים, יגלה כי הכל אמיתי.

האמירות האלה אינן הגומות, שכן את חזרתו של ואדיניו אפשר להבין כמטאפורה למצבה הנפשי של פלור. לא בכדי רוחו של ואדיניו מופיעה כאשר פלור נשרפת בגעגועיה, תחושת החוסר החזקה שמאפיינת את חייה עם תיאודורו, היא שמזמנת את זיכרון העבר, שלא ניתן מנוח לליבה ולגופה. ובאמת, מי מאיתנו לא התגעגע לאדם אהוב ויקר, ומצא עצמו מעלה באוב הדמיון את זכרונו של אותו אדם? מי לא מצא עצמו מפונז על מישור רחוק, שפתאום הפך קרוב, עד שממש עורר את הגוף? האמת הפסיכולוגית הזו לגבי האהבה, היא כנראה הקסם היחיד שבאמת קיים, כאן בבאהייה, ובכל מקום אחר.

פלור בהערצה ובאהבה

יואב שוטרן-גושן ועירד רובינשטיין

יש ספרים שאנשים לא רק אוהבים, אלא מכתירים מיד בתור "אחד הטובים שקראתי". ספרים שכל מי שקרא אותם, זוכר איפה ישב כשהתחיל את הקריאה, שזה לא במקרה גם המקום שבו הוא סיים אותה. ספרים שלא שוכחים, ושלא מפסיקים להמליץ עליהם לכל מי ששואל על ספר טוב. כזה הוא הספר 'דונה פלור ושני בעליה'. הוא תפס אותנו מהרגע הראשון, ריגש, הצחיק וכלי ששמים לב גם מצינו מהפכה שמשנה סדרי עולם.

דונה פלור היא הרי גיבורה שמורדת בתפיסת המונוגמיה. מורדת? מנפצת לרסיסים את הפטריארכיה, ומסרסת אותה לחלוטין. פלור הרי סירבה להשלים עם המציאות הקשה, ועמדה לעזוב את ואדיניו (ואולי לכן הוא שתה והמתמוטט, שכן ליבו נשבר כשהבין שהיא עומדת לנטוש אותו?). מותו של ואדיניו אם כן, אינו צו הגורל, אלא ביטוי לכמיהה של דונה פלור לשחרור מהבעל הבוגדני. היא נפטרה ממנו, והחליפה אותו בגבר אוהב, שלא מפסיק לפנק ולהעריץ, ושגם מצינו לה חיים נוחים ומכובדים, גם אם משעממים קמענה.

אבל היתה לפלור בחירה נוספת, פחות טריוויאלית ולכן גם הרבה יותר חשובה ואמיצה - כשהיא הרגישה שהזוגיות עם תיאודורו לא מספקת אותה, משעממת אותה מבחינה מינית, היא מצאה פתרון שרוב האנשים יגדירו כהפקרות מוחלטת: היא זימנה לעצמה גבר אחר כדי להתענג עליו. דונה פלור החליטה לנהל חיים עם גבר שהיא אוהבת ושאוהב אותה, אבל גם לבגוד בו ולשכב עם אחר. היא השתמשה בוואדיניו בתור גיגולו, חפץ או כלי שכל מטרתו היא סיפוק עצמי.

הבחירה של דונה פלור לשמר את שני הגברים במקביל היא כאמור לא פחות ממהפכנית, ואפילו היום היתה גורמת לרובנו לנעו באי נחת, ולחפש איך לשנות את נושא השיחה. התרבות אמנם רוויה בייצוגים של גברים שגיונו לעצמם את חיי הנישואים המשמימים באמצעות מאהבות למיניהן, אך מתי פגשנו אישה שעשתה זאת מבלי לשלם מחיר כבד? באופן מסורתי, נשים נדרשו לדכא את היצר, ואלו שבכל זאת מצאו לעצמן מאהבים נענשו על כך - או בידי החוק והדת, או בידי הסופר שהוביל אותן אל מותן הגרפי (אנה קרנינה שמה קץ לחייה על פסי הרכבת, ומדאם בובארי מתאבדת באמצעות רעל). ההנחה הגלויה או הסמויה בתרבות, היא שאישה שמנסה לשבור את מוסד המונוגמיה בהכרח צריכה לשלם. דמות ספרותית בולטת שמצאה מאהב וחיה איתו חיים מאושרים, היא לידי צ'טרלי, גיבורת ספרו של ד"ה לורנס 'מאהבה של לידי צ'טרלי' (1930), אלא שגם הספר הזה צונזר, ונגד המו"ל הוגש כתב אישום על "פרסום דבר תועבה" (בדומה לאיומים המשפטיים על ז'ורז' אמאדו - ר' מסגרת). דונה פלור היא גיבורה שבועטת במוסכמות, מסרבת להשלים עם תוויות מוגדרות, משלבת בין כבוד ויצרים, מגשרת בין סופר-אגו לאיד, מטפחת בעצמה הן את האדם והן את הבהמה, ומהווה הראיה לכל מי שמעוניין להשתחרר מההבניות הנוקשות של החברה.

ברוכים הבאים למקדש הקנדומבלה

מקדשי הקנדומבלה היוו מאז ומעולם גם מרכזים חברתיים המעניקים עזרה הדדית, יעוץ פסיכולוגי ומפגשים קהילתיים באזורים שבהן אין מוסדות סוציאליים ראויים. הפולחן ממשיך גם מחוץ למקדש, והמאמינים נוהגים להשאיר מנחות בצמתים, תחת פסלי קדושים, ובמקומות בולטים אחרים. המנחות הן בדרך כלל צלחות אוכל עם פופקורן וקוקוס, בקבוקי משקה, נרות ודם של תרנגולות שחוטות.

לכל מאמין נהוג להתאים אחת משש עשרה האורישות המרכזיות כפטרוני אישי, או ככוח שמזוהה עם אישיותו ושומר לסייע לו בקשייו החיים. האדם מונחה לזהות את האורישה המפעמת בו, להכיר את יתרונותיו וחולשותיו, ולהיעזר בכך כדי להגשים את גורלו. הקנדומבלה אינו מבחין בין כוחות "טובים" ו"רעים", ומזהה בכל אורישה צדדים בונים וצדדים הרסניים, בדומה לאלו שבנפש האדם. הכוחות הללו נתפסים כהכרח גורל, שנגזר על האדם למלא.

האורישה המזוהה עם ואדיניו, היא אשו (Exu), המתואר כמעין שד, חצי אדם חצי חיה, לעיתים בעל קרניים או בעל איבר מין בולט. הלבנים נהגו לזהות את אשו עם השטן הנוצרי, שכן הוא מתואר כאל יצרי, שובב ופרובוקטיבי. אחת האגדות מספרת על פעם שבה אשו חבש כובע שחציו שחור וחציו אדום, וצעד בנחת בין שני איכרים. איכר אחד טען שהרגע עבר מולו מישהו בעל כובע אדום, ואילו האיכר השני טען כי הכובע היה שחור. לבסוף והתפתחה בין השניים תגרה אלימה, ואשו רק צחקק לו מהצד. אולם הזיהוי של אשו עם השטן אינו מדויק, וכאמור אין בפולחן הקנדומבלה מושג של "רוע" כפי שהוא מוכר בתורת המערביות. אשו הוא למעשה שליח האורישות, ונהוג להציע לו מנחה מיד עם תחילת הטקס, כדי שיתרצה להעביר את המסר אל האלים. בנוסף הוא אחראי על התנועה, מגן על הנוודים בדרכים, ומסמל פוריות והזדמנויות חדשות.

הקנדומבלה היא דת ברזילאית עממית, אוסף של פולחנים שהובאו על ידי העבדים ממערב אפריקה, וספגו לתוכם השפעות נוצריות ואינדיאניות מקומיות, בליל אמונות שהפך את הקנדומבלה ליצירה ברזילאית מקורית ועצמאית. הקנדומבלה קרובה מאוד לדת הוודו, שגם היא הובאה לאמריקה על ידי עבדים ממערב אפריקה. פירוש המילה 'קנדומבלה' (Candomblé) הוא 'ריקוד לאלים' בשפת הירובה האפריקאית שמשמשת בטקסים, והריקוד הוא אכן אלמנט מרכזי בהם. הטקסים מונחים בדרך כלל על-ידי כוהנת דת לבושה לבן (המכונה 'אם הקדושה', Mai do Santo), והם מלווים בתופים מונוטוניים בקצב הולך וגדל שמטרתם להכניס את המאמינים לטראנס.

מאמיני הקנדומבלה סוגדים לאורישות, אלים או ישויות עליונות, המייצגים חלקים בנפש האדם ואחראים על כוחות הטבע. לכל אורישה יש הופעה משלה, סמלים, צבעים, יום בשבוע ומזל אסטרולוגי המזוהה עימה, ולכל אורישה נהוג להגיש מנחה אחרת.

תחילה פולחן הקנדומבלה נאסר, והתנהל בחשאיות בקרב העבדים. עם השנים הפך הפולחן לחוקי, כשכל אורישה זוהתה עם דמות מקבילה בנצרות. כך למשל, אושלה, שמשמעות שמו היא "סך הכוחות" ונחשב לבורא העולם ומזוהה עם ישו, ימנודה' אלת הים מזוהה עם מריה וכו'. מקובל לטעון כי מדובר בסינקרטיזם, היינו במהלך מסיונרי מצד הכנסייה, שמטרתו למחוק את התרבות האפריקאית ולאנוס את המאמינים אל תוך הנצרות. מנגד יש הטוענים כי למעשה מדובר באסטרטגיית הישרדות מתוחכמת, מצד המאמינים שמצאו דרך להסוות את פולחנם ולהמשיך במנהגייהם, מבלי לעורר את זעם הכנסייה. כיום אפשר למצוא בבאייה כנסיות נוצריות שבהן מתנהל גם פולחן קנדומבלה, והמפורסמת שבהן היא כנסיית 'נוסו סניור דו בון-פי' (Igreja do nosso Senhor do Bonfim), אליה האפיפיור סירב להיכנס בביקורו בברזיל.

דונה פלור ושני בעליה בקולנוע

בועז כהן, שדרן רדיו, מוזיקאי ומרצה לתרבות

את דוֹנָה פלור ושני בעליה פגשתי קודם כל בקולנוע. השנה היתה 1978. הייתי בן 14 וחצי. הסרט תואר בעיתונות כ"דרמה ארוטית" והוגבל לצופים מגיל 18 ומעלה. הבמאי עצמו, אגב, ברונו בארטו, היה בן 21 כשהחל לצלם את סרט הביכורים שלו. בסרט שיחקה סוניה בראגה האגדית. שי, חברי הנאמן והטוב, היה בן 16, אבל שריריו המפותחים ובטחונו העצמי הביאו אותו לקופת הכרטיסים כשהוא נינוח למדי. "שני כרטיסים, בבקשה".

הקופאית, אישה מבוגרת וחמורת-סבר, צמצמה את עיניה בחשדנות:

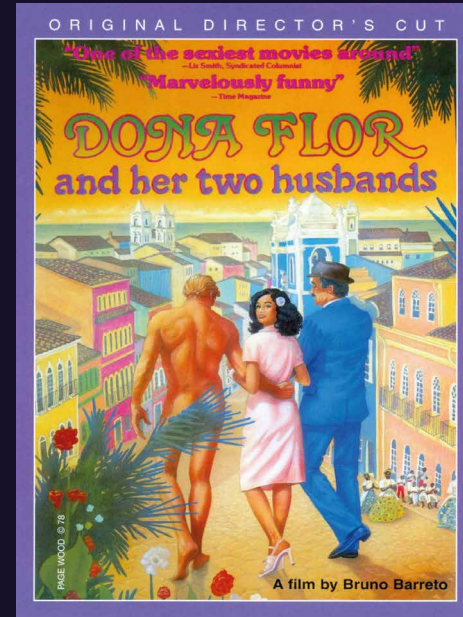
בן כמה אתה?

שי הסתכל לה בעיניים ושיקר בלי למצמץ: "18". והוא? הצביעה עלי הקופאית. הוא לא יכול להיכנס.

"הוא יכול, הוא יכול", שי אמר בקולו הבוטח. "הוא בכיתה שלי, הוא רק נראה צעיר".

בכיתה שלך? היססה הקופאית.

"כן, כן", הרעים שי בקולו בקוצר-רוח והושיט לה שני שטרות.

היא לא האמינה לו לרגע, אבל שני הכרטיסים היו בידינו. באנו אל תוך החלל האפל של קולנוע "גת", עוברים בהצלחה את הביקורת (שי הושיט את שני הכרטיסים, בעוד אני מתחבא מאחורי גבו הרחב), והתמקמנו בכסאותינו. כשיצאנו מהאולם, בשעת ערב מוקדמת, הייתה נפשי סוערת וחלציי בוברים.

סוניה בראגה בתפקיד דונה פלור

דונה פלור נשואה לשניים, הסרט, נפתח בתמונה ססגונית ומרהיבת עין של בירת באהייה ותושביה. ואז מגיע המוות. ואדיניו, בעלה הראשון של דוֹנָה פלור, ההולל המושבע שמת בעצם הילולת הקרנבל. "אֶבֶל כבד ירד בבאהייה העיר על כל כושית וקלפן", מתאר זאת אמאדו בשפתו העסיסית. "דקת דומייה על כל הרולטות, מצודות הבושת כולן מדלגות כלי זין, כל תחת מתפלץ משמיע יפחה..."

אחרי שקמה מאבלה, נישאה דונה פלור לדוקטור תאודורו, בעלה השני, איש הסדר וההגיונות, שבטרם מעשה התשמיש משתהה ומקפל את תחתונו ונכנס בגרביים למיטה. דונה פלור, המשועממת עד מוות מבעלה הסולידי והיציב, מביאה בכוח אהבתה-תאוותה את ואדיניו מארץ המוות, בחזרה אליה. ועכשיו היא חיה בין שני הבעלים, החי והבורגני, והמת שלוח הרסן.

יותר מכל "דונה פלור ושני בעליה" מעמיד זה מול זה את ערכי הבורגנות מול פריקת עול ונהנתנות, כשבתווך אשה פשוטה המבקשת מרגוע לרוחה וסיפוק לגופה. מצד אחד הקרנבל והמקצבים האפרו-לטיניים הסוערים והחושניים, ומצד שני חיי השיגרה האפורים. מציאות והיסטוריה מזה ואגדות-עם ודמיון פורה מזה, וסיפור אחר סיפור נשזרים זה בזה בחיך אירוני והרבה סקס. סקס כביטוי-על ליצר החיים המפנם.

מתכונים מהמטבח הבאהיני

מוקקה

המוקקה היא המפורסמת שבתבשילי צפון ברזיל. מדובר על קדירת מאכלי ים אדומה, מבעבעת, מדיפת ריחות עזים ומעוררת תאוה. התבשיל מוגשת בדרך כלל עם אורז לבן ופשוט. ככה זה, צריך את שניהם, גם את האורז השקט והמרגיע, וגם את התבשיל התוסס והפרוע.

החומרים (לארבעה סועדים):

- כוס אורז | שמן דנדה (שמן דקלים, אפשר להשתמש גם בשמן ניטרלי אחר).
- 3 פלפלים חתוכים לקוביות | 1 עגבניה חתוכה לקוביות | 1 קופסת שימורי לבבות דקל
- 1 בצל סגול קצוץ | 1 לימון סחוט | חצי ק"ג דגים או פירות ים (או שילוב ביניהם), חתוכים לקוביות
- 1 כוס קרם קוקוס | 2 שיני שום | צרור כוסברה | מלח, פלפל

אופן ההכנה:

מאדים את האורז עם שמן הדקלים, מוסיפים כוס וחצי מים, ומרתיחים. מבשלים על אש קטנה כרבע שעה ומורידים מהאש. במקביל מכינים את התבשיל: מחממים מחבת גדולה ויוצקים כמות נדיבה של שמן דקלים, ומקפיצים את הבצל ולאחר מכן את שאר הירקות. מוסיפים את הדגים או את פירות הים, ומקפיצים עד להשחמה עדינה. מוסיפים חלב קוקוס, מים (או ציר דגים) ומבשלים כמה דקות עד לקבלת מרקם אחיד. מכבים את האש, מוסיפים את הלימון הסחוט, שום קצוץ וכוסברה קצוצה, מתבלים במלח ופלפל, ומגישים לצד האורז.

עוגת פובה

מנה אחרונה טיפוסית בצפון ברזיל, מוגשת בדרך כלל לצד הקפה בבוקר, בצהריים ובערב (בברזיל שותים קפה לאורך כל היום). המתכון מבוסס על עוגה אפריקאית שהעבדים נהגו להכין, ופירוש המילה פובה (fubá) הוא למעשה "קמח".

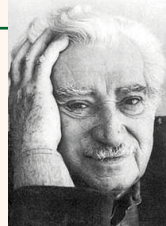
המיוחד בעוגת הפובה, הוא שמכינים אותה עם חלב מרוכז וממוקת, אך גם עם גבינת פרמזן. העוגה משלבת טעמים סותרים לכאורה, ומגישים אותה או חמה או קרה (וכמו שדונה פלור מציעה, אפשר להגיש במקביל גם וגם). העוגה הנפלאה הזו נמסה בפה, מגרה את בלוטות הטעם, ונוולת מהר מאוד.

החומרים:

- 1 כוס קמח תירס | 3 כפיות של קמח רגיל | 3 ביצים | 2 כוסות חלב | 1 קופסת שימורים של חלב מרוכז
- 1/2 כוס סוכר | 2 כפיות חמאה | 3/4 כוס גבינת פרמזן מגוררת | 1 כפית של אבקת אפייה
- קינמון ואבקת סוכר

אופן הכנה:

מחממים את התנור ל-180 מעלות. מערבבים את כל החומרים למעט אבקת האפייה בבלנדר, עד לקבלת מרקם אחיד. מוסיפים את אבקת האפייה, ומערבבים חמש דקות נוספות. יוצקים לתבנית עוגות מוארכת, אופים 40 דק', ומפזרים מעל את הקינמון ואבקת הסוכר.

ז'ורז' אמאדו | סופר

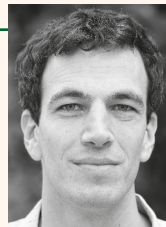
ז'ורז' אמאדו (Jorge Amado, מילולית: "ז'ורז' האהוב"), גדול סופרי ברזיל (1912-2001), נולד בחווה בדרום באהיה, לבעל מטעי קאקאו. הוא העביר את ילדותו בחברת פועלי החווה שעבדו בתנאים קשים שגבולו בעבודות, אך גם בליווי גיטרות, סיפורי עם ומשחקים עם ילדי הפועלים. בגיל 20 החל ללמוד משפטים בריו דה-ז'נירו, ובמקביל פירסם את יצירותיו הראשונות שמיד זכו להכרה. הוא סיים את לימודיו, אך מעולם לא עסק בעריכת-דין. במקום התמקד בכתיבה, ותמיד גם היה מעורב בפעילות פוליטית ובמחאה נגד הדיכוי, העוני והשחיתות. חברותו בארגוני השמאל קוממו עליו את שלטונות ברזיל, עד שהוא נאלץ לגלות מולדתו ב-1941, נדד בין ארצות דרום אמריקה ואירופה, והצליח לשוב לבאהיה סופית רק ב-1955.

אמאדו הוא מנציגו המובהקים של הרזיונאליזם הספרותי, זרם המבקש לתאר את האדם בתוך תבנית נוף מולדתו. כתיבתו מתאפיינת בשפה פשוטה, שזורה בסלנג, ניבולי פה, והוא תמיד עוסק באנשים הפשוטים, שבכשרונם הופכים מדמויות פרובינציאליות לדמויות אוניברסאליות. כשנשאל על נושאי כתיבתו, ענה: "כאז כן עתה, גיבורי הם בני עמי, מציאות חיים, תקוותיהם, השמחה, העצב, הרעב, הדיכוי והמאבק לחירות." אמאדו נהג לכתוב על דמויות שהכיר מחייו, מילדותו בחוות הקקאו, ומשיטותיו בעיר. לעיתים רבות הוא קרא לדמויותיו בשמן המקורי, ואחד מחוקריו הצליח למפות ולזהות 150 מתוך 300 הדמויות השונות המופיעות ב"דונה פלור" (בין היתר בעזרתה של זליה גטי, אשתו של אמאדו).

תחילה כתב אמאדו בעיקר בקשיי העוני והדיכוי הפוליטי, אך בהמשך התעניין גם בשחרור מהדיכוי מיני, והחל להתמקד בדמויות נשיות. ספרים כגון 'דונה פלור ושני בעליה' ו'גבריאלה, ציפורן וקינמון', תיארו נשים מיניות שבוחרות להשתחרר מכבלי המונוגמיה, ובעקבות פרסומם נאלץ אמאדו להימנע מלהגיע אל עיר הולדתו, מחשש שיועמד לדין על "השחתת המוסר בקרב נשות העיר".

ספריו של אמאדו תורגמו ל-49 שפות, הופצו ב-55 מדינות, זיכו אותו בשלל פרסים ותארי דוקטור של כבוד, ובמועמדות לנובל. יצירותיו זכו לשלל עיבודים לקולנוע, טלוויזיה, לרדיו ולתיאטרון.

יואב שוטן-גושן | מחזאי, תסריטאי וסופר

בוגר אוניברסיטת תל-אביב ובי"ס לקולנוע וטלוויזיה סם שפיגל. מעבודותיו בתיאטרון: בית ליסין: "מלך הכלבים", עיבוד לספרו של שלום אש, "מוטקה גנב". גשר: "מר ורטיגו", עיבוד לספרו של פול אוסטר. תיאטרון הסימטה: "המרכז לניסוי ותהייה" מחזה מקורי.

כתסריטאי יצר וכתב את הסדרה "כיפת ברזל" (קשת, ערוץ 12), ואת סרט האימה "באב ג'הנום".

ספרו "פעם אחת, אישה אחת" ראה אור בהוצאת כנרת זמורה ביתן והפך לרב-מכר.

עירד רובינשטיין | מחזאי ובמאי

במאי שחקן וכותב. בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי בהצטיינות ובוגר קורס משחק מול מצלמה רותי דייכס.

זוכה פרס התיאטרון הישראלי על בימוי "רומיאו ויוליה". זוכה פרס קיפוד הזהב על עיבוד "אגף 6" לבמה. במהלך לימודיו זכה בעשר מלגות בהן קרן שרת.

כבמאי תיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "רומיאו ויוליה", "גרין מייל". תיאטרון הבימה: "קוריולונוס", "1984". תיאטרון גשר: "במנהרה", "מר ורטיגו", "המחברת הגדולה". תיאטרון בית ליסין: "הר לא זז", "מלך הכלבים". תיאטרון חיפה: "משהו למות בשבילו". כשחקן בתיאטרון - התיאטרון הקאמרי: "רומיאו ויוליה". תיאטרון באר-שבע: "הגיבן מנוטרדם". תיאטרון הסמטה: "אגף 6", "יחסים מסוכנים".

כשחקן בקולנוע - "בית לחם", "הבודדים", "מכתבי אהבה במלחמה", "סינדרום ירושלים".

כשחקן בטלוויזיה - "שלטון הצללים", "מטומטמת", "חטופים 2", "רמזור", "2.3 בשבוע", "בשורות טובות", "האי 2", "השועלים", "ילדי רה"מ", "אופריה".

ככותב ומעבד - תיאטרון באר שבע: "גרין מייל". תיאטרון גשר: "מר ורטיגו". תיאטרון בית ליסין: "מלך הכלבים". תיאטרון חיפה: "משהו למות בשבילו". תיאטרון הסימטה: "יחסים מסוכנים", אגף 6. כמו כן כתב את התסריט "באב ג'הנום".

סבטלנה ברגר | תפאורה

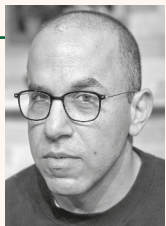
בוגרת ביה"ס ע"ש גרקוב (רוסטוב, רוסיה), והחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב.

בין עבודותיה בעיצוב תפאורה - תיאטרון באר-שבע: "גרין מייל", "רומיאו ויוליה", "רוחות", "רק אתמול נולדה", "למה לא באת לפני המלחמה", "גן הדובדבנים". תיאטרון לילדים ולנוער באר-שבע: "מלכת השלג". תיאטרון הבימה: "קוריולאנוס". תיאטרון החאן: "הנשים עליונות מוינדזור", "ידו ואניה", "החולה המדומה", "חוקר פרטי", "הנסיכה האמריקאית", "אהובת הדרקון", "אותלו", "מצליחים", "נישואים", "קז'י", "אושר", "צל חולף". תיאטרון גשר: "הלילה ה-12". תיאטרון חיפה: "איש הכריות", "מחיר הכבוד", "משהו למות בשבילו". תיאטרון בית ליסין: "מלך הכלבים", "עקר בית", "מדליה להרי". תיאטרון הקאמרי: "סוס אחד נכנס לבר", "עד לא ידע". מדיטק: "הכיתה המנופפת", "מומו", "אמיל והבלשים", "יותם ויעלי", "ספר הג'ונגל". ידישפיל: "אלוהים אדם ושטן".

עיצוב תלבושות - תיאטרון באר-שבע: "עפיפונים", "אבודים ביונקרס", "הרולד ומוד", "הגיבן מנוטרדם", "טירונות בלוח", "בין חברים", "גן הדובדבנים". תיאטרון הבימה: "קוריולאנוס", "מרלה אפרת", "פירורים", "ארטון" ו"טנגו". תיאטרון גשר: "שונאים-סיפור אהבה". תיאטרון חיפה: "שלוש מסיבות", "אירמה לה דוס", "המקום ממנו באתי". ידישפיל: "אהבה אחרונה", "חזן מווילנה", "ילדי הצל". תיאטרון אורנה פורת: "הברוזון המכוער".

זוכת פרס הבמה לילדים ונוער לשנים 2008-2009 ("אמיל ובלשים").

אורן דר | תלבושות

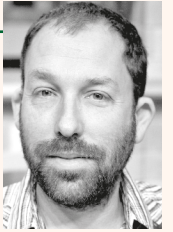

בוגר לימודי צילום ואומנות, סטייליסט ומעצב תלבושות לסרטים, טלוויזיה ופרסומות.

מעבודותיו בתיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "איך למדתי לנהוג", "לא כולל שינה", "מהומה רבה", "הרוזן ממונטה כריסטו" (על עבודתו זו היה מועמד לפרס התיאטרון על עיצוב תלבושות), "רוחות", "פרק ב'", "גרין מייל", "בוא תכיר את אבא". תיאטרון בית ליסין: "היורשת", "מי מפחד מווירגיניה וולף", "דולפינים", "תה", "האגם המוזהב", "סופ"ש עם תום", "החולה ההודי", "אהבה זה לא הכל", "היופי כן קובע", "כטוב בעיניכם", "האמת מדליה להארי", "אוצר יקר", בית מרקחת שטן-בלום", "שבטים", "סיפור ישן-חדש", "לחנך את ריטה", "עקר בית", "האבא", "הזוג המוזר". תיאטרון חיפה: "בנות עובדות", "הדודה של מנש", "כולם היו בני", "משהו למות בשבילו", "אמנות גזע". תיאטרון הבימה: "פילומנה", "החותנת", "לרקוד ולעוף", "משוגעת", "חיזור גרלי", "החולה ההודי". תיאטרון הקאמרי: "לילה לא שקט", "יום במותה של גו", "ציפור שחורה", "פרק ב'", "קיוזו", "האסיר בקומה ה-14". "סשה וניה סוניה ושפיץ", "נשוי במנוסה", "כטוב בעיניכם", "פשוט לאהוב". תיאטרון הספריה: "מלחמת טרויה לא תפרוץ", "עקומים", "הלילה הקצר ביותר", "ענבי זעם". אופרה הישראלית: מעגנון עד ליון. קולנוע: "הבועה", פרויקט וידאו דאנס בת שבע. טלוויזיה: "על קצות האצבעות".

בין עבודותיו בפרסום: קסטרו, פלאפון, בנק לאומי, אורנג', גוטקסט, סופרפארם. כמו כן עבד עבור חברות מסחריות ופרויקטים בחו"ל (סין, רוסיה, תורכיה).

זיו וולושין | תאורה

בוגר סמינר הקיבוצים בתיאטרון. תיאטרון יפו, זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2006: "אח אח בוס טראח", "סיפורי גילגמש" (זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה 2003, 2009), "אישה בחולות". תיאטרון יפו, זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2007: "נשים זרות". הבימה: "החוטם", "כוכב יאיר", "מר פרסוניאק", "פוסט טראומה", "מונוגמיה", "ארץ חדשה", "הסוחר מוונציה", "השבעה", "הקמצן", "אלוהים מחכה בתחנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "יחסים מסוכנים", "קוריולונוס", "סיפור פשוט", "לבד בברלין", "1984". תיאטרון אורנה פורת: זוכה פרס תאורן הצגות הילדים "הקסם של אורנה". אופרה קאמרה: אופרה - "דידו ואניס", "הרמאי", "פונדק הרוחות". תיאטרון נוצר, זוכה התאורה בפרס קיפוד הזהב 2012: "ענרבה". תיאטרון המדיטק: זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה 2012 "הייד", "המכשפה בבית ממול". בית לסין: "מלאכת החיים", "הר לא זז" (זוכה פרס התיאטרון 2016), הוא הלך בשדות, "הקומה השלישית", "מלך הכלבים", "הסודות". תיאטרון חיפה: "משהו למות בשבילי", "בומרנג", "חמור שולו תכלת", "ליל העשרים". תיאטרון גשר: "החיים בשלוש גרסאות", "המחברת הגדולה", "חוות החיות". תיאטרון באר-שבע: "קק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומאו ויוליה", "גרין מייל", "הרולד מומד", "בימינו לא יוצאים לרוח". הקאמרי: "החדר האחורי", "קרומ". תיאטרון לילדים ונוער באר-שבע: "מלכת השלג", זוכה פרס הצגות הילדים (2017).

רוני ירקוני | מוסיקה

מלחין, פסנתרן, ומפיק מוזיקלי. מנהיג ההרכב "פאניק אנסמבל". חבר בלהקת "נקמת הטרקטור". הוציא אלבום EP עם קרני פוסטל - "רחוק מיד". בין עבודותיו: תיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "גרין מייל". תיאטרון הבימה: "קוריולונוס", "1984", "אמא אמרה שאסור". תיאטרון בית לסין: "הר לא זז", "הקומה השלישית", "מלך הכלבים". תיאטרון גשר: "מר ורטיגו", "במנורה". תיאטרון החאן: "גן הדובדבנים", "המקצוען", "הזהו אדם", "משחזי הסכינים הסיני", "שלוש נשים מחכות". תיאטרון חיפה: "גזע", "תש"ח". תיאטרון המדיטק: "מושלמת", "דודי שמחה". תיאטרון השעה לילדים ולנוער: "הדייג ודג הזהב", "האסופית", "הברווזון המכוער", "הזמיר", "האריה והעכבר". תיאטרון תמונע: "ביחד", "משחקי חברה". הצגות בובות: "המסע אל האי אולי", "אלמלא", "הרוקמת", "המעבדה של גברת סטרגה", "הרוקמת", "האבלוציה של האהבה", "פרנהיים", "אגדת טבע". ניסן נתיב: "ספגטי קוסמי", "פוחחים במה". בית ליסין: "בשידור חי". פסטיבל עכו: "הדרך לעין חרוד". קבוצת תיאטרון רות קנר: "הוא הלך בשדות".

פרס המוסיקה בפסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים 2107 עבור ההצגה: "הגשם של סבא אהרון", תיאטרון הקרון. קולנוע - "פנסיון פראכט", "ואריאנט פולגאר", "המלחמה האחרונה של ילדי טהרן", "מבצע נפתלי", "טופו".

מחול - הרמת מסך: "אנו", "Unter den Linden", "רעב". תיאטרון תמונע: "תנשמת", "מגובה דשא", "לפרק ולחבר תצורה". הזירה הבינתחומית: "החתונה", "פרויקט הזירה". פסטיבל ישראל: "מרק אהבה".

יצירת מוזיקה למיצג "פיתום", לאפליקציה "talking friends". הפקה, גנינה ותזמור: "בטיפול", "מיתה טובה", "חמש שעות מפריו", "בוקר טוב אדון פידלמן", "שטיסל", "תמרות עשן", "להוציא את הכלב", "לא הבטחתי לך", "איזה מקום נפלא".

יצחק פרנקו | מוסיקה

גיטריסט, מלחין ומורה. ניגן בהרכבי השורו הברזילאים "שוריקו" ושורולה". הלחין מוסיקה להצגות "יורידיקה" ו"הלוויה חורפית", אשר הועלו בסטודיו של יורם לוינשטיין בבימויו של אמיר וולף ולהצגה "ארוזי המזוודות" אשר הועלתה מטעם מגמת התיאטרון של תיכון עירוני א' בבימויו של ירון אדלשטיין. לפני כשנתיים הוציא את אלבום הבכורה שלו "התחדשות" וכיום מרכז את מגמת הגיזא של תיכון עירוני א' בתל אביב ומופיע עם חומריו המקוריים.

עמית זמיר | תנועה

מורה לתאטרון מחול, יוצר וכוראוגרף. בוגר בית הספר למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, הסדנה להכשרת רקדנים בחיפה. בעל תואר ראשון B.Ed בחינוך למחול ותואר שני M.A בהתמחות כוריאוגרפיה. מורה לתאטרון מחול בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, מורה ליצירה אישית בבית הספר למשחק ואמנויות הבמה "גודמן" בנגב, מעביר סדנאות "פשוט לזוז" בתנועה בארץ ובעולם. תיאטרון באר-שבע: "למה לא באת לפני המלחמה?", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל", "חתונת הדמים". תיאטרון בית לסין: "הר לא זז", "האורחת", "הוא הלך בשדות", "הקומה השלישית", "מלך הכלבים", "הסודות". תיאטרון הבימה: "מישהו שישמור עליי", "רעל ותחרה", "קוריולונוס", "1984". תיאטרון גשר: "המחברת הגדולה", "רודף העפיפונים", "חוות החיות", "מר ורטיגו", "המנורה". תיאטרון יידיש שפיל: "כוכבים תועים", "מעשיות קלאץ", "בישראל ובחזרה". תיאטרון אורנה פורת: "הניצחון הסופי". תיאטרון הקאמרי: "בעל למופת". סוזן דלל: "בובה", "סוסי ים", "בלאנש". תיאטרון פיקולו איטליה: "Miracolo", בת. CRT איטליה: "The Head". סטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: "המחברת הגדולה", "רודף העפיפונים", "אנה קרנינה", "עד ראיה", "שלוש אחיות", "דרפור", "האישה מן הים", "שרוליק" ועוד. סמינר הקיבוצים: "נמר חברבורות", "גאולה", "חתולה", "אומברלו". גודמן, בית הספר למשחק בנגב: "חוות החיות", "המערה של סלמנקה", "הגלגול" ועוד.

כיוצר עבודותיו הוצגו בפסטיבלים רבים: פסטיבל ישראל, "גוונים במחול" סוזן דלל, "מחול אחר" סוזן דלל, "מחול ליהט" סוזן דלל, פסטיבל מאסטר קלאס מילאנו איטליה, פסטיבל איסטרופוליטנה פרויקט בברזילאבה, סלובקיה, פסטיבל תאטרון של מדינות דרום אמריקה - FITUB, 1 - Folkwang Physical Theatre Festival in Deutschland ועוד.

יערה ברבש | הדרכת תיפוף

מתופפת ופרקשניסטית, מייסדת ומנהלת את להקת המתופפות "רידמאניה" המתמחה בסדנאות ומופעי קצב ייחודיים, יוצרת וכוראוגרפית. התמחתה בתיפוף במגוון כלים במסגרות שונות בארץ ובעולם (ברזיל, טורקיה, ארצות הברית). בעלת תואר שני ביינוץ ופיתוח ארגוני בהתמחות של הנחיית קבוצות. משלבת את עולם הקצב אל תוך עבודה עם קבוצות שונות ומופיעה ברחבי הארץ עם להקתה בפני מגוון רחב של קהלים.

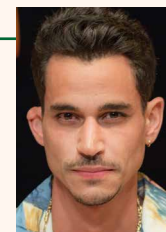

לירון דן | עוזרת במאי

סיימה את לימודיה בבית הספר הגבוה לאמנויות הבמה, בית צבי 2011. עוזרת הפקה - תיאטרון באר שבע: "גלילאו".

מפיקה בפועל - פרס הבמה לילדים ונוער 2014, "אדיפולית". עוזרת במאי - תיאטרון באר-שבע: "הגיבן מנוטרדאם", "איזה יופי", "רומיאו ויוליה", "פרק ב", "גרין מייל". תיאטרון בית ליסין: "האבא", "הר לא זז", "הזוג המוזר - הגרסה הנשית", "פולישוק". תיאטרון הבימה: "קוריולונוס". המדיטק: "כטוב בעיניכם". תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: "גיבורה".

אור אדרי | מיראנדו, חדרן, מוכר פפאיה

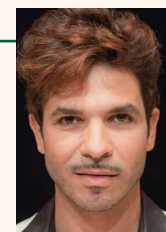
בוגר ביה"ס למשחק של יורם לוינשטיין 2012. תיאטרון המדיטק: "אמיל והבלשים", "מומו", "המכשפה בבית ממול", "ילד הנה ציפור", "שרוליק". ברלינר הפקות: "שולית הקוסם", "עמי ותמי", "ילד פלא", "מסביב לעולם בשמונים יום". תיאטרון אורנה פורת: "מבצע סבא", "גיבורה", "אמא אל תבואי".

גוזלי הפקות: "הבאגיס". תיאטרון אשרוב: "איה פלוטו". תיאטרון הנפש: "דו"ח מצב". פסטיבל עכו ותיאטרון תמונע: "דרקון זוהב". פסטיבל תיאטרון קצר צוותא: "סוד מן העבר".

טלוויזיה - "תאג'ד", "עיקרון ההחלפה", "לצבי יש בעיה שכונה". קולנוע - "הרחק מהיעדרו".

מוזיקה - השיר "הכל כלול" - מתוך הסדרה תאג'ד. 3 מיליון צפיות ברשת. מלגות: תחרות ע"ש ד"ר שוש אביגיל. תחרות מטעם קרן שוסהיים.

רועי אסף | ואדינו

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב בתל אביב.

במהלך לימודיו זכה במלגת הצטיינות של קרן התרבות אמריקה-ישראל. שרת בתיאטרון צה"ל.

תיאטרון באר שבע: "גן הדובדבנים", "איזבלה", "המדריך לחיים הטובים". תיאטרון הקאמרי: "ע' 17", "הילד". תיאטרון הבימה: "הקמצן". פסטיבל ישראל: "רומיאו ויוליה". פסטיבל עכו: "החייל הרוח", "מיין קאמפף". צוותא ת"א: "מחזמר". מופיע במועדון הבארבי בקברט 'בורדל טוטאל - הפסקת אש'.

קולנוע - "המשגיחים", "ארץ פצועה", "המילים הטובות", "חתונה מנייר", "כלת הים", "עדות" ועוד.

טלוויזיה - "חנך לוי" - חיים שכדוגמתם לא ראינו מעולם, "כפולים", "בלו נטלי", "פרופיל 64", "אלנבי".

זכה בפרסים - פרס אופיר 'שחקן השנה', 2015 ("ארץ פצועה"), פרס אופיר 'שחקן השנה', 2012 ("המשגיחים"). פרס התיאטרון הישראלי - 'השחקן המבטיח', 2007 ("הילד"). פרס השחקן הטוב ביותר - פסטיבל הקולנוע בטורקיה ("המשגיחים").

פרס מבקרי הקולנוע בישראל - 'השחקן הטוב ביותר', לשנת 2016 ("ארץ פצועה"). 'השחקן הטוב ביותר', לשנת 2012 ("המשגיחים"). פרס קיפוד הזהב - שחקן השנה, 2012 ("מיין קאמפף"). יוצר 'הצגת השנה', לשנת 2016 ("בורדל טוטאל"). פרס המשחק הטוב ביותר - פסטיבל עכו, 2011 ("מיין קאמפף"). פרס התיאטרון לילדים ונוער לשנת 2006 ציון לשבח, פסטיבל הקולנוע ירושלים, 2012 ("המשגיחים"). פרס השחקן הטוב ביותר - ביי"ס סם שפיגל לקולנוע י-ם, 2009.

ענבר דנון | דונה נורמה, אינס חברתה של מגנוליה

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין מחזור 2012.

זוכת שש מלגות שונות בסטודיו של יורם לוינשטיין. שירתה בתיאטרון צה"ל. בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון עירוני א' לאמנויות, תל-אביב.

תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלח" (מועמדות לפרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה 2013), "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות", "הרולד ומוז" (זוכת פרס התיאטרון הישראלי בקטגוריית השחקנית המבטיחה לשנת 2015), "קומדיה סקסית", "בוא תכיר את אבא". תיאטרון תמונע: "עד ראה". צוותא: "שרוליק-אופרת רוק", תיאטרון המדיטק: "מומו", "מושלמת", "אמיל והבלשים". תיאטרון אורנה פורת: "שתי פנים לאמת". תיאטרון אלמינא: "מחנה קיץ". תיאטרון השעה: "המלך מתיא הראשון". בתיאטרון צה"ל: "הוא והיא- 60 שנה להומור הישראלי". טלוויזיה - "נפלת חזק" (עונה 2), "רוץ" (עונה 2), "מתים לרגע" (עונה 2), "אופוריה", "ניוורק", "תיכון השיר שלנו" (עונה 1+2), "החברים של נאור", "כיפה אדומה", "בנות הזהב" (עונה 3+4).

מופיעה בפרסומות שונות. מנגנת על פסנתר ושירה.

אבולין הגואל | רחילה, מנשות העיר

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין. זוכת פרסי האקדמיה לקולנוע: פרס שחקנית משנה 2008 עבור "שבעה" ופרס שחקנית ראשית 2011 עבור "אחותי היפה".

תיאטרון הקאמרי: "חמוץ". תיאטרון באר-שבע: "סליחות", "פרח השכונות", "חתונת הדמים". פסטיבל עכו 1995: "שרשרת פנינים לבנה", "חלק אינטגרלי", "הגליל והתחתון". טלוויזיה: "תנח"י", "שנות השמונים", "ילדי ראש הממשלה", "המשאית", "החברה הטובים", "פיק אפי", "אורים ותומים", "ילדות רעות", "עוד משפחה וחצי", "המזבלים", "הנפילים", "כתב פלילי", "שוברי גלים", "אניגמה".

קולנוע: "פרו הצעיר", "אחותי היפה", "סוף העולם שמאלה", "שבעה", "סיפור גדול", "כבוד", "לחיות מחדש", "סיפור קיץ", "אמא ו", "גט", "ילד טוב ירושלים", "ישמח חתני", "שרוכים", "הסוסיתא של הרצל". משתתפת בתוכנית אקטואלית ברשת.

אורן כהן | גודפרידו המשורר, ז'וזה סאמפאיו, מאנשי העיר

בוגר מצטיין של מחזור א' ב"גודמן" - בית ספר למשחק בנגב.

זוכה מלגת הצטיינות ע"ש מרק חסמן שלוש פעמים ברציפות 2007-2005, זוכה מלגת מצטיין מחזור תלת שנותי, מלגת תחרות מונולוגים 2007 ומלגת צביקה הדר למונולוגים קומיים 2008. זוכה פרס התיאטרון הישראלי לשנת 2009 בקטגוריית השחקן המבטיח.

תיאטרון באר-שבע: "לטיפול יצאנו", "קומדיה של טעויות", "המדריך לחיים הטובים", "הרוזן ממונטה כריסטו", "פיאף", "קן הקוקייה", "החולה המדומה", "גלילאו", "משחזי הסכינים הסיני", "חבלי משיח", "טירונות בלח", "הגיבן מנוטרדאם", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל", "אבודים ביונקרס", "בוא תכיר את אבא". תיאטרון הבוגרים: "היירספריי". תיאטרון הקיבוץ: "תרנגול כפרות".

קולנוע - "וסרמיל", "שקופים", "כביש 40 דרום". טלוויזיה - "כיפת ברזל", "שביתה" בבימוי רני בלייר, "עממיות".

רדיו - מגיש את התכנית "שותפים לתשע" ברדיו דרום.

רון ביטרמן | גודפרידו המשורר, ז'וזה סאמפאיו, מאנשי העיר

בוגר סמינר הקיבוצים 2004.

תיאטרון חיפה: "גיבורים בעל כורחם". תיאטרון הבימה: "המדריך לחיים הטובים" (בשיתוף תיאטרון באר-שבע). תיאטרון באר-שבע: "איבלה", "קומדיה של טעויות", "המשרד", "הרוזן ממונטה כריסטו", "קן הקוקייה", "פיאף", "הכול אודות חוה", "בוגד", "שחק אותה סם", "גלילאו", "טירונות בלח", "הגיבן מנוטרדאם", "רומיאו ויוליה", "הרולד ומוז", "עפיפונים", "ימים בגן עדן". תיאטרון אורנה פורת: "פצפונת ואנטון", "אניהו", "הדוד הנק".

טלוויזיה: "חטופים" עונה 2, "החממה" עונה 2 31.

תמונע: "החברים של ננה".

מולי שולמן | ד"ר תאודור

שחקן, במאי ומתרגם. בוגר הסטודיו של ניסן נתיב תל-אביב, שנת 2000.

שיחק בהרכב האימפרוביזציה "למה אלפקה" - 2007-2001. מאז מאלתר בהרכב "טרי פולינג" ברחבי הארץ ובפסטיבלים בינ"ל. תיאטרון באר-שבע: "הזכייה הגדולה", "יונו והטווס", "קומפני", "הכל אודות חווה", "סוביניר", "הכל בגן", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "קומדיה סקסית בליל קיץ" (משחק ואף עיבד יחד עם ירון ברובינסקי), "עפיפונים", "בימינו לא יוצאים לדו-קרב".

בימוי ותרגום - תיאטרון תמונע: "מר קולפרט" - (זוכת שני פרסי "קיפוד הזהב" 2010). גודמן בית ספר למשחק בנגב: "סקאפן"/"מולייר" - שנה ג', 2014 ועוד. תיאטרון באר-שבע: "בוא תכיר את אבא".

טלוויזיה - "זה המצב", "הכל הולך" הולך (עונה 2+1), "בלתי הפיך", "המובילים", "להתברג" ועוד. קמפיינים לוויזיה ולמד"א. "תראו מי שואל".

מדבב זה למעלה מעשור בכל ערוצי הילדים.

קולנוע - "חטאים" בכימוי אבי נשר, "ג'סט" בכימוי קובי מחט.

מירב שירוס | דונה פלור

זוכת פרס התיאטרון הישראלי לשחקנית הטובה ביותר בתפקיד ראשי בתיאטרון 2014.

זוכת פרס השחקנית הטובה ביותר בתפקיד משנה תיאטרון לילדים ונוער 2012.

בוגרת ביה"ס למשחק יורם לוינשטיין 2009. טלוויזיה - "פאודה" (עונה 2), "הכל הולך" (רשת עונה 2), "אחת אפס אפס" (עונה 3+2), "בית הכלבים".

תיאטרון הבימה: "לילה אחד באפריקה", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר". תיאטרון הקאמרי: "אופרה בגרוש". תיאטרון באר-שבע: "קן הקוקיה", "המון רעש על לא כלום", "שחק אותה סם", "קומפני", "פרח השכונות", "איזה יופי", "רק אתמול נולדה". תיאטרון חיפה: "פיטר פן" "בילי שוורץ". תיאטרון אורנה פורת: "הקסם של אורנה".

קולנוע - אוסטרליה שלי.

רקדנית להקת "שקטק". זמרת.

מעין תורג'מן | גבריאלה הבנקאית, מגנוליה הטורפת

בוגרת הסטודיו לאמנויות הבמה מיסודו של יורם לוינשטיין מחזור 2012.

תיאטרון באר-שבע: "סליחות", "איזה יופי", "פרח השכונות", "גן הדטבדבנים". תיאטרון המדיטק: "מומו". סטודיו למשק יורם לוינשטיין: "טרורזום", "ילד הנה ציפור", "בן לוקח בת".

קולנוע וטלוויזיה - "הפרויקט של עומרי גורדון", "החון היס", "הרחק מהיעדרו".

2014 פרס מיוחד על משחק, פסטיבל הסרטים גנט, בלגיה עבור התפקיד ב"הרחק מהיעדרו". 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש ד"ר שוש אביגיל. 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש עדי קאמרי. 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש אוהלה הלוי. 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש מטעם קרן שוסיים. 2011 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש עדי קאמרי.

תמר לוין | דונה דינורה, מנשות העיר

בוגרת גודמן ביי"ס למשחק בנגב. בוגרת בית הספר לכתיבה דרמטית מכללת לוינסקי.

זוכת מלגת הצטיינות לשנת 2006. זוכת מלגת קרן שרת לשנת 2007. זוכת מלגת צביקה הדר למונולוגים קומיים 2008.

תיאטרון הקיבוץ: "תרנגול כפרות", "שמונה בעקבות אחד". תיאטרון המדיטק: "אמיל והבלשים". תיאטרון לילדים ונוער באר שבע: "ריבה ואגוזים". תיאטרון באר שבע: "הנערה מן הכפר", "פיאף", "למה לא באת לפני המלחמה", "הגיבן מנוטרדאם", "חבלי משיח", "גרין מייל". גודמן תיאטרון בוגרים: "משחזר הסכינים הסיני". תיאטרון מחול: "העצב של השכן עמוק יותר. ההצגה רצה בתאטרון תמונע ובפסטיבלים ברחבי העולם.

תמר מלאכי | רולטה, מנשות העיר

בוגרת "גודמן" - בית הספר למשחק בנגב. הצגות במסגרת הלימודים: מחזמר "אחים בדם" - בתפקיד לינדה, "שעת הילדים" - בתפקיד קארן, "בגדי המלך" - בתפקיד לילי מינרוה, "גשם שוטף" - בתפקיד רוטל, "קצה הפותחן", "הדרך לאי שם".

תיאטרון באר שבע: "רומיאו ויוליה". זוכת מלגות - "כיוונים בחברה" - תחרות מונולוגים חברתיים, "כיוונים בשירה" - תחרות קריאת שירה, תחרות מונולוגים קומיים.

אדוה עדני | דינויזיה, דונה ויטוריה, מנשות העיר

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה, בית צבי. תיאטרון הבימה: "סוניה מושקט". תיאטרון בית ליסין: "ילדה של כולם", "אני לא רפפורט", "מי מכיר את עמוס חפר". תיאטרון חיפה: "השקרן" והמופע המוסיקלי: "שוק המציאות". תיאטרון הקאמרי: "קרום", "אטום". תיאטרון באר-שבע: "מהומה רבה על לא דבר", "הנסיכה והרועה", "הנאהבים", "כטוב בעיניכם", "צייד המכשפות", "אהבה וחיוך", "אנה פרנק", "בית המלאכה", "לחוך את ריטה", "ייתוש בראש", "נוכלים ואוהבים", "כשאת אומרת לא", "לא כולל שינה", "אחרון המאהבים הלוהטים", "בין חברים", "גלילאו", "טירונות בלוח", "איזה יופי", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "אבודים ביונקרס", "בימינו לא יוצאים לדו-קרב", "בוא תכיר את אבא". תיאטרון הספריה: "פאל ג'ואי", "הלוויה חורפית". המחזמר "גריז". תיאטרונטו 95: "ג'ורדן". פסטיבל לתיאטרון קצר: "חני בעלך אוהב אותך", "מיכל".

טלוויזיה: "פרפר נחמד", "תיכון השיר שלנו".

משתתפת במופע הבידור "נישואים גרעיניים" אותו כתבה, בימה והפיקה יחד עם בעלה דוד קיגלר.

בן צירי | מנהל הקזינו

בוגר "גודמן", בית הספר למשחק בנגב. תיאטרון באר שבע לילדים ונוער: "גשם שוטף", "טיול לכוכב הגבינה". הצגות במסגרת הלימודים - מחזמר "אחים בדם", "בגדי המלך", "טיול לכוכב הגבינה", "חאג'דקיס", "גשם שוטף" ו"הניצוד".

מלגות - תחרות מונולוגים קומיים, תחרות מונולוגים חברתיים, "כיוונים בשירה", תחרות ארצית מונולוגים קומיים ע"ש ספי ריבלין ז"ל, זכיה בפסטיבל הבינלאומי באודסה 2017 "comediada".

האנשים שמאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית

יו"ר: פרופ' אייל שיינר | ריימונד אברג'יל | קרן און | אורן אהרוני | אבי אטיאס | עו"ד דני אליגון | ד"ר אנגלרט מאיר פניני בדש | ראובן בן סימון | משה גולדפרב | דניאלה גז | אשר גרינבאום | ד"ר אהוד דוידסון | פרופ' צבי הכהן אפרת זיו-אספס | עפרה חן | אהרון ידליון | דוד יוסוב | סימה כחלון | גילה לוי | עופר ליפשיץ | עליזה מנור פרופ' גורג' מרקוביץ | עו"ד מאיר סהר | אריה קליינמך אמיר רונבלית | יוסי רייך | גלית שביט | יצחק שתיל

ממונה בטיחות יעקב הכהן | ייעוץ משפטי רמה לשם, עו"ד אהוד ערב, עו"ד | משרד רו"ח חדד ושות', רו"ח מבקר פנים אלברט פרץ, רו"ח | רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון | מנהל שיווק ומכירות ירון משלי | מנהלת מח' מכירות ושירות לקוחות אילנית וקנין-בקר | נציגות מכירה ורד דהן, שרה דוויט, כלנית זרו, קארין חבאז, אירית יהודה, כרמל לוטן, יהלומית פינגל, נטלי רפאילוב, אירית סולומון | אחראית משמרת חגית שלי | שירות לקוחות רותם אבוקסיס, אילנה בגונב, ליאור ביטון, טל כהן, גלינה ליצוס, אלנרה מילקוב, מור פרץ | רכזת בקרת מנויים יפעת חלילי מנהלת פרויקטים שיווקיים מול אבר | מנהלת מכירות אזור דרום | אושרה דגן מנהלת מכירות חוץ | רונית קריספין דוברות יחסי ציבור איטל תקשורת | מנהלת פרסום והפקות ארועים שני אמור | רכז שיווק בניו-מדיה מיכאל קושניר

מנהלת מחלקת חינוכית וקשרי קהילה הילה פז | מחלקת חינוכית עדן גבע, עפר פרימן | רכזת מצוינות בתיאטרון גפן אלחיאני | אוצרת שותפה אולם 3 נציגת יחסים בינלאומיים נופר ברקול | מנהלת כספים כנרת סברי, רו"ח | הנהלת חשבונות אנה ברץ | חשבות שכר והנה"ח אילנית דחליקה | מנהלת לשכת הנהלה תקוה סקוי | מנהלת אדמיניסטרטיבית ועוזרת אישית למנכ"ל דנה קוניו, טניה פיינמן (מ"מ) | עוזרת אישית למנהל האמנותי ליבי בן סימון | אחראית מלבישות לריטה מיגירוב | מלבישות יהודית אלקיים, עינת סמואל, שנית ביטון, אביבית עמר | מעצבת ומנהלת מחלקת איפור ופאות מרינה נודל מחלקת תלבושות ואביזרים עירית נתיב | מחלקת תלבושות ואביזרים אורה קמומיל | צוות במה יוסף ברונשטיין, אריה לוצאטו, דודו מויאל, יהודה מליסה, אלעד רחמים, ארבל פורסטר | מנהלי במה משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם | מח' סאונד ומולטימדיה יעקב אבודרהם, אנדריי לומנובסקי, אייל פיש, ניר רובין | תאורה רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, אלירן צדיק, גבי פרידריך | מנהל ומעצב תאורה שמואל מור | מנהלי הצגה שלמה לסרי, איציק קריספין | מנהל טכני ומנהל מח' סאונד ומולטימדיה אופיר ספיר | מנהל הפקות ותפעול יואב מהרבני | יועץ אמנותי עידו ריקלין | מנהל אמנותי רפי ניב | מנכ"ל אורן אהרוני

**שחקני התיאטרון
לעונה 2017-2018**

(לפי סדר הא"ב)

- אביטל איצ'ו
- אבני תום
- אדרי אור
- איתן יעל
- אלוש רעות
- אסף רוני
- אפשטיין עמית
- ביטרמן רון
- בן-דוד אודי
- ברובינסקי ירון
- גדני שירי
- גולן שירי
- גורן ליאת
- דוברוביץקי אנה
- דנון ענבר
- דקה עלאא*
- הגואל אוולין
- הרוש אלירן*
- הררי אביגיל
- וינברג מיכל
- זגורי אורי
- זוהר עופר
- חגי תום
- חודרוב תום
- טובלי אורלי
- כהן אורן*
- ליון תמר*
- מאירסון אורה
- מידן זוהר*
- מנקי ניר
- נאה שרון*
- סעניאן יואב
- עדני אדוה
- פרומוביץי נעמי
- פרץ ניר
- צירי בן
- צירצ'י יונתן
- קוגלר דוד
- קריאף אמיר
- רוטשילד ניצן*
- רייך ירמי
- שולמן מולי
- שירום מירב
- שליט זיו
- שנל אדם
- שפירא דני*
- תורג'מן מעיין
- * בוגרי גודמן
- ביה"ס למשחק בנגב

חברי אגודת ידידים לשנת 2017/18
(לפי סדר הא"ב)

מייסדים
אלתר אמטון ועדנה
לוצאטו את לוצאטו בע"מ
לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאול-
Federation CJA
מתן שירותי בריאות בע"מ

ידידים
אביסרור ג'ורג'ט וואלי - אביסרור משה ובני
אביסרור גלית וג'קי- אביסרור משה ובני
אביסרור מורן ויורם- אביסרור משה ובני
אבקסיס משה משרד עורכי דין
ע"ד אבקסיס נסים ורינה
איתני רונית ואלדד
אליה רחל ומקס
אלימלך כוכי ומאיר
אניסמן רחל ואבני חיה
אספיס-זיו אפרת ורוני - שבלול הפקות
ביטון איתן - ORMEDIA
בליסטרא שוש וגיל
בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ
בן ישי רחל ויוסי - חברת ש.ב.ה שיטות בניה
בן סימון דוד, מנכ"ל - אדמה מכתשים
בן שמואל יצחק
בר שרון ועודד - גלידה באר-שבע
ברקאי פנינה ודניאל
ד"ר ברנר הלל ודורה
גו דניאלה ויוסי
גרינבאום אירית ואשר
דג'ורנו חושן ועלומי
ד"ר אורי חבושה, רכז התקשרויות - אדמה מכתשים
חמו שי ועל - חמו שי עבודות בניה בע"מ
ד"ר טהר הילה
כחלון סימה ויעקב
ליפשיץ איריס ועופר
לוי רחל, קשרי קהילה - אדמה מכתשים
גלית רפלי לנקרי
מיטלר אורית ואורי
מייסלס מקס ורוסיטה
מסלם לינה וראובן
מרש עליזה ורמי
נגב מינרליס בע"מ
נוראל חוי ורחל
נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי
ד"ר יעל סנה ודרורה בני
סדן דגנית ויורם
סופר מירב ויובל
סמדרה אמליה וציון
ע.ע. מנור, יזום, שיווק וניהול בע"מ
פריז שוקולד - צמיג ליבוביץ
ד"ר חיים ואורנה פרלוק
צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ
קבוצת י.ש אחים יעקובי YSB
ריבצ'קי גרגורי
שדה טל
שוורץ יוסי
שופן יהודית
שוורץ יפה ויגאל
שקד חדווה וארז
פרופ' דורית ואלון תבור
תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים
אדמה מכתשים
Adelis Fondation/Adelis Foundation

נגנים בפסקול ההצגה
יעל קראוס - זמרת יוצרת | יערה ברבש - דג'מבה, קוייקה, קאיישה, סורדו,
אגוגו, דג'מבה, משולש | יצחקי פרנקו - גיטרה | עמית פרידמן - סקסופון
דניאל רינג - קוקיניו | עודד אלוני - פנדיירו | מיקי ורשאי - קונטרבס
אבי בללי - קולות | אייל שינדלר - מיקס

בהצגה נעשה שימוש בשירים:
Elis Regina & Tom Jobim - "Aguas de Marco"
Jane Birkin & Serge Gainsbourg - "Je T'aime moi non plus"
Sergio Mendes & Brasil 77 - "After Sunrise"

בהצגה מבוצע השיר:
Sergio Mendes - "Magalenha"

להצגה "דונה פלור נשואה לשניים"

מנהל ייצור, הפקות ותפעול יואב מהרבי | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה איציק קריספין
מנהל במה אלי יורם | עוזרת במאי לירון דן | תפעול תאורה שמואל מור, גבי פרידריך
תפעול סאונד יעקב אבודרהם, ניר רובין | רקוווייטור ארבל פורסטר | מלבישות לריטה
מיגירוב, אביבית עמר | פאות, תסרוקות ואיפור מרינה נודל | ייצור אביזרים גילי כוכבי,
עירית נתיב | בניית תפאורה אהרונזי תפאורות עריכת תוכניה שני אמור

עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג | צילום תוכנייה מעיין קאופמן
צילום תמונות שער אילן בשור | עיצוב שער פרופגנדה

תיאטרון באר-שבע במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע, טל: 08-6266444

שד' יצחק רגר 41 באר-שבע

חפשו אותנו ב- www.b7t.co.il

תיאטרון באר-שבע נתמך על ידי
עיריית באר-שבע ומשרד התרבות והספורט

שותפים

By **Yoav Shutan-Goshen, Irad Rubinstain** | Based on the book of **Jorge Amado**

Directed by **Irada Rubinstain**

Set design **Svetlana Breger** | Costumes design **Oren Dar** | Light design **Ziv Voloshin**

Music **Roy Yarkoni, Yitzchaki Franko** | Choreography **Amit Zamir**

Rhythm instructor **Yaara Barbash**

41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel

Tel: 972-8-6266444

www.b7t.co.il

The cast

Or Edri - Mirandão, room attendant, Street vendor | **Roi Asaf** - Vadinho dos Guimaraes

Inbar Dannon - Dona Norma, INÊS | **Evelin Hagoel** - Dona Rosilda

Oren Cohen/Ron bitterman - Filho Godofredo, Jose Sampaio

Tamar Levin - Dona Dinorah | **Tamar Malachy** - roulette

Adva Edni - Dionísia, Dona Vitória | **Ben chery** - Casino manager

Muli Shulman - Madureira Teodoro | **Meirav Shirom** - Dona Flor

Maayan Turgeman - Gabriela, Magnólia